

Найважливіша зустріч

Вступ

Якби вам трапилась нагода запросити на зустріч з будь ким на планеті Земля, хто б міг бути кандидатом на таку несподіванку.

Він піднявся з лави, поправив свою військову форму і став пильно вдивлятися у людський натовп, що заповнив вокзальний майдан. Він очікував дівчину, якої ніколи не бачив, але встиг покохати її добре щире серце... Він чекав дівчину з трояндою.

Все почалося тринадцять місяців тому в одній флоридській бібліотеці. Його дуже зацікавила одна книга не стільки своїм змістом, скільки помітками на полях. Невиразний почерк видавав глибокодумну душу та проникливий розум. Доклавши чималих зусиль, Джон відшукав адресу колишньої власниці книги. Міс Холіс Мейнел жила в Нью-Йорку. Він у листі розповів їй про себе і запропонував листуватися. Наступного дня його призвали до війська, на фронт. Почалася Друга Світова війна. Протягом наступного року вони за листами вивчали один одного. Кожен лист був зернятком, що падало в серце, як у родючу землю. Їхні стосунки розвивалися і мали багато надій.

Одного разу, коли Джон попросив її фотографію, вона відмовила. Вона вважала, що якщо його наміри серйозні, то її зовнішній вигляд не має особливого значення.

А коли йому настав час повертатись до Європи, вони домовились про першу зустріч – о сьомій у приміщенні центрального вокзалу Нью-Йорка.

«Ти впізнаєш мене, – писала вона, – на моєму піджаку буде пришиплена червона троянда». Рівно о сьомій він був на вокзалі і чекав дівчину, таку дорогу його серцю... Він був трохи збентежений... Ось що він сам потім напише про ці події. «Назустріч мені йшла молода дівчина – красивішої за неї я ще ніколи не бачив: струнка, витончена фігура, довге світле волосся розкішними локонами лягало їй на плечі, великі блакитні очі... У своєму блідо-зеленому піджаку вона нагадувала саму весну. Я був настільки вражений, побачивши її, що одразу направився до неї, геть забувши подивитися, чи є у неї троянда. Коли між нами було лише кілька кроків, дивна посмішка з'явилася на її обличчі.

«Дозвольте пройти», – почув я. І тут прямо за її спиною я побачив міс Холіс Мейнел. На піджаку її палала яскраво-червона троянда. Тим часом та дівчина в зеленому піджаку віддалялася все далі і далі. Я дивився на жінку, яка стояла переді мною. З вигляду – їй було не менше сорока років. Її постать була доволі огрядною. Старий, побляклий капелюх ледь прикривав тонке сиве волосся. Гірке розчарування наповнило моє серце. Здавалося, я розривався надвоє: від величезного бажання обернутися і піти за тією дівчиною у зеленому піджаку, і водночас настільки глибокою була моя прихильність і подяка цій жінці, яка у найважчі часи мого життя своїми листами давала мені силу і підтримку. Вона стояла... Її бліде повне обличчя виглядало добрим і щирим, а сірі очі світилися теплим вогником. Я не вагався. В руках я стискав маленьку синю книгу, за якою вона мала була упізнати мене.

— Я – лейтенант Джон Бленчерд, а ви, напевно, міс Мейнел? Я так радий, що ми змогли нарешті зустрітись. Чи можу я запросити вас на вечерю?

На обличчі жінки з'явилася посмішка.

— Я не знаю, про що ти, синку, – відповіла вона, – але та молода дівчина в зеленому піджаку, яка щойно пішла, попросила мене пришипити собі цю троянду. Вона сказала, що якщо ви підійдете і запросите мене на вечерю, то я повинна сказати вам, що вона чекає вас у сусідньому ресторанчику».

Це була перевірка...

Джон і Холіс одружилися, але на цьому історія не закінчується.

Я сьогодні хочу запропонувати вам ще одну історію і на мій погляд не менш зворшуливу.

Луки 2:22-24

22. І коли минули дні очищення, згідно із Законом Мойсея, о принесли Його до Єрусалима, щоб поставити перед Господом,
23. як то записано в Господнім Законі: кожне немовля чоловічої статі, що є первородним, назветься святим для Господа.
24. І щоб скласти жертву, згідно зі сказаним у Законі Господнім, - дві горлиці або два молодих голуби.
25. Був один чоловік у Єрусалимі на ім'я, Симеон, - людина праведна й побожна, що очікував утіхи Ізраїлю; і Святий Дух був на ньому.
26. І було йому обіцяно Духом Святим, що він не побачить смерті, доки не побачить Христа Господнього.
27. І привів його Дух до храму. Коли батьки внесли Немовля Ісуса, щоб зробити з Ним за законним звичаєм,
28. він узяв Його, віддав хвалу Богу та й сказав:
29. Нині відпускаєш Свого раба, Владико, згідно зі Словом, у мирі,
30. бо мої очі побачили Твоє Спасіння,
31. яке Ти приготував перед обличчям усі народів:
32. Світло відкриття для язичників і славу Твого народу Ізраїля!
33. І Його батько та мати дивувалися тим, що говорилося про Нього.

Лука розповідає нам історію про неймовірну зустріч.

Євангеліє знайомить нас з людиною, яку б можна було б назвати найкращим з людей. Його ім'я Симеон.

Як правило, старість – це пора підведення невтішних підсумків.

Хтось казав: Юність – пора помилок, середній вік пора боротьби, а старість пора коли жалкують.

Жаль про те, що життя пройшло, а найголовнішого не досягнуто.

Але підсумком життя цієї особливої людини був зовсім іншим. Він ні про що не жалкує, а навпаки радіє, бо зустрівся з найбільшим з усіх на землі – з Ісусом.

Старість – це коли ви знаєте відповіді на всі запитання, але у вас їх ніхто ні про що не питає.

Для більшості людей старість – час немочі, якій не позаздриш.

Один старий казав:

Коли я лягаю спати, відбуваються чудеса: я кладу свої вуха в коробочку, зуби в чашку з водою, очі на стіл. І часто себе запитую: що і ще мені потрібно покласти на стіл?

Коли читаєш про цю людину похилого віку, то він здається людиною, яка була повна неймовірної сили духу. У чому ж секрет такої потужної старості. У чому секрет, такого успішного життя? В чому секрет такої сили?

Любов до праведності

Симеон, - людина праведна...

Слово праведність має багато значень.

Праведність це - чесність.

Симеон відносився чесно до самого себе, до людей, і до Бога, і був готовий заплатити за це будь-яку ціну.

Він не кривив душею і не йшов на гріховні компроміси, чого не скажеш про тих хто жили поруч з ним.

Адже через короткий час первосвященики і книжники дізнаються від мудреців про народження Христа, чітко процитують Іроду пророцтво про народження Месії, але самі, не проявлять до цього жодного інтересу.

Вони боялися втратити владу, роботу, бо Ірод не потерпів би, їхньої зради.

Подивіться сьогодні обман проник у всі сфери життя. Чесність, сьогодні – це щось архаїчне і застаріле.

Ніхто не хоче платити за неї високу ціну – ризикувати бути висміяним, відкинутим.

Праведність це – справедливість

Симеон не використовував відносини з людьми заради своєї вигоди. Він завжди намагався догоджати Богу, а не людям.

Праведність це – послух Богу

Для Симеона Слово Боже було духовною їжею, а не довідником по богословським питанням. Він любив перебувати в Божому Слові, і воно потрібне було йому не для підготовки до проповідей, чи для того, щоб виглядати обізнаним, а було для нього необхідністю. Було для нього тим, без чого він не міг жити.

Якщо людина не любить музику, вона ніколи не стане музикантом.

Якщо людина не любить служити Богу, вона ніколи не стане служителем.

Якщо людина не любить праведності, ніколи не зможе бути праведною.

Симеон був праведною людиною, але дуже хотів зустрітися з Ісусом. Бо він вже тоді розумів, що без Нього його праведність ніщо.

Він усвідомлював, що ля того, щоб бути праведним, потрібен Бог, який зможе довершити, або подарувати свою праведність йому.

Він на руках тримав маленьку дитину, Яка не виділялась з посеред інших, але у Ньому він розгледів Спасіння.

Друже, якщо ти хочеш бути праведним, самого бажання, навіть намагання досягнути цього власноруч не має перспективи. Бо навіть такі праведники, як Симеон чекали, надіялись і раділи від зустрічі з Ісусом.

Любов до Бога

...Симеон, - людина праведна й побожна...

Якщо праведність – це ставлення до свого серця і людей, то побожний говорить про відношення до Бога.

Бути побожним – означає рахуватися з Богом більше всього на світі. Можна сказати що Симеон полюбив Бога, і це чітко відобразилось на ньому.

Той хто любить Бога – готовий служити Йому все життя.

Нині відпускаєш Свого раба, Владико, згідно зі Словом, у мирі,

Все життя цієї старшої людини було наповнене шанобою і любов'ю до Бога. Він називає Бога Владикою, а себе рабом.

Він все своє життя присвятив Богу. Він вірив, що Бог дає життя і має право його перервати.

Він навіть коли розуміє, що закінчує служіння, то каже, що це відбувається з Божим велінням.

Той хто любить Бога не боїться смерті

Симеон знав задалегідь, що помре, коли побачить Месію. І коли це момент настає, він не втікає, не в депресії, але з радістю приймає її.

Для нього смерть була мирним переходом у вічність.

Для віруючих людей, смерть не є трагедією. Смерть – стає дверима на небеса. Смерть стає можливістю зустрітися з Богом.

Коли перших християн виводили на арени, вони були такими радісними і натхненими, так ніби вони як молодий, чекає свою наречену.

Якщо ви любите Бога, то будете бажати, щоб ця зустріч відбулася якомога скоріше.

Той хто любить прославляє Господа

30. бо мої очі побачили Твоє Спасіння,

31. яке Ти приготував перед обличчям усі народів:

32. Світло відкриття для язичників і славу Твого народу Ізраїля!

Коли на нашу землю прийшла війна, у багатьох виникало маса запитань. Що буде далі? А якщо війна прийде сюди? Я к жити? Куди втікати? Що робити у такому випадку?

Знаєте, що мене найбільше заспокоювало?

Я знав, що нашу планету, нашу країну зберігає Бог, і Він накреслив план і все відбувається згідно нього.

Євангеліє каже, що навіть волосся не впаде без Його відома з нашої голови.

Будь яка ситуація у житті, це привід для страху, а привід щоб прославити Бога, за Його провидіння і мудрість.

Любити Бога – це не про теорію, а про відносини. Любити Бога це вділяти час на спілкування з Ним. Вділяти час, на читання, роздумування. Вділяти час на молитву, на хвалу Йому.

Любити Бога – це захоплюватися Ним. Любити Бога це цінувати Ним. Любити Бога – це жити за Його веліннями.

Любов до людей

що очікував утіхи Ізраїлю

Цей старець любив свій народ.

Ті часи життя простих людей було дуже важким. Римська окупація, побори митників, продажне і корумповане священство, жорстокий і несправедливий цар.

В цих умовах вони прагнули свободи і справедливості.

Мені здається, що ми з вами у подібних обставинах.

Ми вже десятки років чекаємо на справедливість, економічне процвітання. На можливість не просто виживати, а хоча б жити.

Ми мріємо про забезпеченість роботою, ремонт доріг. Посильні комунальні платежі. Подолану корупцію.

Це важливі речі, але не у них і у тому що вони відбудуться справжня утіха.

Справжня утіха в Ісусі. Його чекав Симеон і для себе і для Ізраїля. Коли він шукав відповіді. Коли ставив важкі запитання, отримав відповідь, що не помре, поки не побачить Христа.

Для Симеона зустріч з Ісусом була самою бажаною.

Утіха, яку приносить Ісус більша за все, що можна отримати на землі.

Рано чи пізно кожна людина відійде з цієї землі. Найбагатший, найвпливовіший, колись так само буде лежати у труні, як самий мізерний і найбідніший.

Якщо хтось думає, що досягне щастя і утіхи в тому, що так швидко минає, дуже помиляється.

Симеон чекає утіхи не лише для себе. Він бажав, щоб усі хто поруч могли бути щасливими і повними життя.

Ми маємо теж так ставитись до свого народу

Але він бажає не лише добра для свого народу, але і для язичників, які були далеко і в повному занепаді.

Висновок

Усі ми в своєму житті зустрічали таких людей, «людей із трояндами». Непривабливих і забутих, непримітних і знедолених. Тих, до кого зовсім не хочеться підходити, з ким хочеться просто розминутися і більше не зустрічатись... Їм немає місця у наших серцях, вони десь далеко на задвірках нашої душі. Холіс влаштувала Джону такий тест на перевірку його характеру. Якби він відвернувся від непривабливого, то втратив би кохання усього свого життя.

Але це саме те, що часто робимо ми – відкидаємо і відвертаємося від того, що допускає Бог у нашому житті, тим самим втрачаємо ті благословення, що приготував для нас Бог.

Коли все було погано, коли більшість стогнало від Римської окупації, Симеон знав, має прийти Ісус, і він має зустрітися з Ним.

Він знав, що він не упустить цієї можливості.

Ця зустріч є ціллю і змістом його життя. Він на неї чекав і дочекався.

Симеон мене вражає. Цей чоловік бачив більше ніж бачили інші. А бачив тому, що любив Бога.

Він батькам відкриває очі

- Дитя на руках – спасіння народів
- Дитя на руках – світло для язичників
- Дитя на руках – слава народу Ізраїлю.

Сьогодні як ніколи потрібні Симеони

Які будуть праведними, які любитимуть Бога і людей, які зможуть іншим відкривати очі.

Нам потрібні Симеони, які будуть спілкуватися з Богом і потім будуть передавати те що дізналися іншим

Якби вам випала нагода зустрітися з легендою, хто б це був?

Сьогодні легенда готова зустрітися з вами. Це Господь Ісус. Відкрийте Йому своє серце.